

Люб Бобевски.

3.

Сираче.

Дайте, дайте
Хлѣбъ корица,
Азъ сираче
Съмъ, дѣчица!

Нѣмамъ майка,
Братче сладко,
Въ бой загина
Моя татко!

Ходя, скитамъ
Изъ селото,
Милость прося
Азъ, горкото!

И ржичка
Вамъ протѣгамъ—
Безъ подслонъ съмъ,
Гладно лѣгамъ!

4.

Сирота.

— Що плачешъ, стрино, що въздишашъ,
Що гледашъ къмъ небето?
Или отъ Бога чакашъ днеска
Утѣха за сърцето?

Какво те трови, обади ми,
Дано ти азъ помогна; —
Тебъ нѣщо мжчи те; ти страдашъ, —
Душа ми дѣтска трогна!